

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Postán vagy Pécsett házhoz küldve:
EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FÉL ÉVRE 2 50
NEGYED ÉVRE 1 25
EGYEN SZÁM 10 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábos petit sor egyszer
megjelenésért 6 kr., 3-szorított
5 kr., 10-szorított 4 kr. fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban,
BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

A függetlenségi és 48-as párt.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt megalakult. Ez alkalomból egy igen érdekes tény lehet konstatálni. Míg a mult országgyűlésen a függetlenségi és 48-as képviselők száma csak 72 volt, az idén a párt élősége előtt 81-en vallották magukat a párt híveit.

E nyolcvannegy közül három u. m. György Elek, Komjáthy Béla és Ugron Gábor két-két helyen van megválasztva, s remélhető, hogy a mely mandátumokról csak lemondanak, azokat ismét a függetlenségi párt emberei fogják megkapni. Sőt valószínű az is, hogy az intélt megüresült sárvári kerületben, hol az általános választásokon csak 26 szóval maradtunk kisebbségben, pártunk ismét diadalra jut. Ma hát alapos kiáltás van rá, hogy a most megnyílt országgyűlésen nyolcvannegy képviselő fog küzdeni ama zászló alatt, melyre édes hazánk szabadsága és függetlensége van felírva.

Tény tehát, hogy az az erő, melyet a megújult parlamenti harcba vihetünk, nagyon jelentékenyen gyarapodott. S e gyarapodás annál öröndetesebb, mert folytonos és fokozatos fejlődés eredménye. Mikor 1867-ben Deák megcsinálta a kiegyezést, egész pártunk mindössze hét emberből állott. Sok gúnyt sok éretlen tréfát kellett ennek a hét derek férfinak kiállani, de ők nem szűgdedtek s a jövő nekik adott igazat. Minden újabb választás növelte pártunkat s az 1881-iki országgyűlésen már 83 lett a függetlenségi képviselők száma. Igaz, hogy 1884-ben e szám ismét leszállott 72-re, de az koránem azért történt, mintha a nép kevésbé lelkesedett volna a függetlenségi eszméért, hanem azért, mert a függetlenség képviselői egy része „függetlenségi antiszemita” név alatt kivált a párt kötelékéből.

Hogy azonban a hamisíthatlan függetlenségi elvek iránt nőtton-nő a fogakonyaság az országban, fényesen megmutatták az ideai választások. Ma már a függetlenségi párt, az antiszemita árnyalatot számon kívül hagyva is, nagyobb mint bármikor volt; pedig hogy mily elkeseredett választási harc tűzéből kellett kikerülnie, jól tudjuk mindnyájan.

Valóságos háború volt az, melyet a kormány és az u. n. mérsékelt ellenzék egy-egy felvett ellenünk. Meghamisították a választási jegyzőkönyvet, mint Kaposvárt; fegyveres katonákkal kergették szét a választókat, mint Szőlónokon; borral és bankóval folyt a lélek-vásár, igérettel és fenyegetéssel folyt a hivatalos korteskedés, mint mindenütt az egész országban. S még is,

mind ez az erőlködés megtört a függetlenségi választók elhűségén, s mi egy sáncz-csal ismét közelebb nyomultunk az ellenség táborához.

Hogyan történhetett ez, meg van annak a maga természetes magyarázata. Azok a vidékek, melyek a legtöbb függetlenségi képviselőt küldték fel az országgyűlésre, s melyek a 48-as eszméknek mindenkor hű apóli, elszánt harcosai voltak, a legmagyarabbak, legvagyonosabbak az egész országban. Ez a vidék, ez a nép az országunk, a nemzetnek valódi magva; hogy ezer év viszontagságai, török tatár, német dúlalsai el nem pusztíthatták: e föld erejének, e nép hazaszeretetének köszönhetjük.

Magyar volt e nép, ma is a ma is épen azért ösztönszerűleg is ama politikai párthoz csatlakozik, melynek programjában a magyar nemzeti és állami érdekek a legteljesebben jutnak kifejezésre. És mert vagyonos e nép, meg van önzete is, mely nem engedi meg, hogy vérré vált meggyőződését egy pár liter lőrécért, vagy néhány bankóért eladja.

S épen abban van a függetlenségi pártunk legnagyobb ereje, hogy mi a kormány-párt inséges vidékek idegen és közömbös lakóitól vásárolja össze a többséget, addig ő a valóságos magyar népből hajtja ki, mint a lombkorona a hatalmas tölgyfából. S ime, ma e lomb sűrűbb és elevenebb színű, mint valaha volt biznasságunk, hogy a törzs is, a melyből fakadt, mind erőteljesebb fejlődésben van. A függetlenségi képviselők számát megnövelte az, hogy a függetlenségi párt, akár hogyan szeretné is a fejlődésben mesterséges eszközökkel megakadályozni, — mind egyre nagyobb tért foglal el az országban.

Ez az igazság, melyet a tényekkel szemben semmiféle okoskodással nem lehet elvitatni. S a mennyi buzdítás van ebben, ép annyi kötelességet is ró ránk. Látnuk, tudjuk, immár, hogy küzdelmünk nem hiábavaló, hogy törekvéseinkkel minden esztendőben, ha nem többel, egy lépéssel előbbre jutunk. Csüggednünk tehát nem szabad, s azt a zászlót, melyet ezeltől husz esztendővel heten bontottak ki, s mely alatt ma már nyolcvanöt vezérrel küzdünk: kitartással, türelemmel, önfeláldozással, igaz honszeretettel diadalra kell segítenünk.

Isten minket úgy segítjen!

A miniszter mandátuma.

Sokszor volt már szó a kaposvári képviselőválasztásról. A függetlenségi párti Körmenyinek volt 18-al több szavazója s a választási elnök mégis azt jelentette ki, hogy Széchenyi Pál, a ki gróf és miniszter,

kapott 20 szavazati többséget. E választás történetéhez igen érdekes adatot közölt az „Egyetértés”: a somogy megyei főispán bizalmi jelentését a belügyminiszterhez. Az érdekes okirat im ez: (Somogy megye pecsétje.) 34. sz. bizalmi. Kívül: Nagyméltóságú báró Orczy Béla a belügyminiszterium vezetésével megbízott, ő felsége személye körüli magy. kir. miniszter urak v. b. t. t. stb. stb. Kizárólag saját kezéhez. Budapest. Belül: Kegyelmes uram! Mai hason-számú távirati jelentésem kiegészítésével van szerencsém a kaposvári országgyűlési képviselőválasztás eredményére nézve, a következőket legmelyebb tisztelettel excellenciád kegyes tudomására hozni. Mint táviratomban is jelezni szerencsém valék, gr. Széchenyi Pál ő excellenciája, a különben 48-as párti és az egész választási aktus alatt ellenünk működött választási elnök által 11 órakor éjjel 20 szavazati többséggel a kerület megválasztott képviselőjének kijelentette; s szavazatszedő küldöttségi és választási jegyzőkönyvek 3 példányban ily eredményt lezártattak, s minden kifogás nélkül hitelesítették is, annak 1 példányát nagyméltóságodhoz már felküldtettem, egy példányt gr. Széchenyi Pál ő excellenciájának átadtam, 1 példányt pedig a levéltárban őriztettem. Magára a függetlenségi pártiak által a ipokba küldött és itt is beszéd tárgyát képező téves leírásokra nézve, következőleg áll a tényállás, melyről magamnak személyes meggyőződést szereztem. A függetlenségi pártiak másnap a választás után hangoztatni kezdték, miszerint a szavazatszedő küldöttségi elnök szavazati lajstromai rendetlenül és tévedésből hibásan kezeltettek és hogy 9 Tasszár községi szavazó, ki Körmenyire szavazott, az irnok tévedésből Széchenyi előnyére iratott. Ennek folytán ha ez helyreigazították, Körmenynek volna 18 többsége, nem pedig Széchenyinek 20. Ezen állítás a belügyminiszteriumhoz felküldött szavazati lajstromban megerősített nyer, mire nézve a 48-as pártiak a kérdéses 19 tassar szavazóval közjegyzői okmányt fel is vettek. A megyei levéltárhoz elhelyezett példányban e 19 tassar szavazó Körmeny részére van írva s itt a függetlenségi által tegnap eszközölt utánszámítás az ő előnyükre dől el. Azonban a jegyzőkönyvből, mely mandátumként gr. Széchenyi Pál ő excellenciájának adott át, e tévedés be nem igazolható, mivel a tassarriakból csak a tényleg Széchenyire szavazott 11-nek neve van Széchenyire írva, mindannak dacára a 20 majoritás abban el nem tagadható. Ezek alapján tagadhatatlan, hogy a küldöttségi elnök választási listáit nem lettek kifogástalanul vezetve s hogy azok egymástól eltértek, de ép úgy tagadhatatlan az is, hogy a 48-asok által kifogásolt tassarri szavazatok beírása a mandátum szolgáló jegyzőkönyvben nem igaz, lehet más tévedés, de ez nem kifogásolható eddig. Ezen tényálladék leírása után legyen szabad nekem abbéli véleményemnek adni kifejezést, hogy ezen választást minden áron helyben kell hagyni, mert ellenkező esetben nemcsak Somogyvármegye politikai, most javult helyzete változik beláthatatlan időre teljesen rosszra, hanem az erkölcsi befolyás és hatalom, melyet a szabados párt s

igénytelenségem ez alkalommal a választásoknál magunknak megszerezünk, megsemmisül. Ettől eltekintve azonban, ha megsemmisítetnek a választás, a megye belbékije ismét odadobhaték az egyesült függetlenségi és mérsékelt ellenzékiek terrorizmusának, melyvel szemben mi tehetetlen lennénk, — mi által az adminisztráció vezetése egészen megbúlna és a régi tart-hatalom helyzetet ez irányban ismét érvényre jutna. Ez most már nem személyes kérdés, vagy egy kerületnek elvesztése, ez Somogy megye létkérdése, mely ha kedvezően megoldatnék, a legjobb utra fog terelteni, ellenkezőleg a kommunizmus és szocializmus hydráféjét megsemmisíteni a lehetetlenség közé tartozik; csak az, Kegyelmes Uram, ki a kaposvári választást és annak előzményeit önmaga átélté, bír arról fogalommal, hogy mily helyzet volt Somogyban, mint röviden csak azzal jelzek, hogy csak e kerületben 3 hét alatt a választás előtt 8 gnyjtotgatás, 15 személy- és 25 vagyonbiztonság elleni büntény történt a 48-asok részéről, s hogy csakis a legerélyesebb és előrelátóbb intézkedéseknek köszönhető, hogy igen nagy kellemetlenségek nem történtek, maga a karhatalomnak kirendelt katonaság is tetleg meg lett támadva, közülök két tiszt és négy legény megsebesítve. Ily körülmények között e kerületet új választásnak kitenni lehetetlen, akkor, midőn a kaposvári választás az egyesült 48-as és mérsékelt ellenzékieknek 15.000 forintjába, nekünk pedig háromszor annyiba került. Mind-eköz folytán legmelyebb alázattal eszedem Excellenciádhoz, méltóztatassék kegyes és határozott befolyását a megye jólété és békéje érdekében oda érvényesíteni, hogy gróf Széchenyi Pál ő excellenciájának megválasztása annak idején mindenesetre jóváhagyassék. Engedje meg nagyméltóságod, hogy kiváló tisztelettel kifejezése mellett maradhassak Kaposvár, 1887. június hó 21-én híve és szolgálja Tallián, főispán.

Mely pillantást enged közölközni fenekekre a somogyi főispánnak ezen bizalmas levele. Azok az okmányok, melyek a második eszárság bukása után a titkos fiókok rejtekéből napvilágra kerültek, a napoleoni kormányzat romlottságáról nem tártak fel új vizsatasztó rútságait teljes képet, minőt ez a nevezetes levél tár fel a dicsőséges, soha nem végződő Tisza-ára erkölcséről. Mikor a bonapartizmus titkos bűneinek bizonyosságai megjelentek, a vadolt kormányzat már utóretül a nemzis sújtó keze és belefuszaltatva a közmegevetés sarába. A somogyi főispán levele oly kormányzatot helyez vilamos fényben, mely ma legjobban kérdéik erejének duzzadt teljével és büszkén hirdeti az országának, hogy nagy hivatásban ki fog tartani mind haláláig. Nézzem most mindenki oda és meg kell borzadnia a kormányzati dicsőség látványától.

Mintha undok kigyófézsekről rántották volna le a takaró leplet, és egymásba gomolyodva, sziszegve és mérges tajtékok hányva látók a kigyókat, sűrű csomóban emelkednek előttünk azok a sokféle bűnök, melyek a Tisza-kormányzat jellemző tulajdonságait képezik, a pártos közigazgatás és a népakart megamisítása, a nagy arányokban fűzött vesztegetés, a hivatalos erők

és az aljas szolgáltság, az önrdek fölemelése és a közérdek megtagadása. És mikor mindez egy titkos okmány világításában oly szemlélhetően lép elénk, látjuk meg jobban azt a bűnt is, mely a kormányának a nyilvánosság előtt használt mezét készíti, a művészi szenteskedést, a rendszeres ámitást és a kifogyhatatlan hazugságot. Egész mivoltában láthatjuk és megítélhetjük azt a pártatlan gépezetet, melyet Magyarország alkotmányos kormányzásának neveztek.

Tessék, itt egy főispán, a kit eddig a jobb és érdemesebbek közé sorozták és kirol az volt a hír, hogy a közigazgatás komoly feladatai iránt is némi érzékkel bír! Az a nemes felfogás, melyet hivatalos állásáról oly naiv öntudattal kifejt, nem-e tulajadja mindazt, mit valaha a napoleoni hírhedt ökölprekették diszkóul ismerhettek? Láthatjuk a megyer főispán, a ki a hatalom szolgálatában nemcsak a kortestevékenységet tartja legfőbb kötelességének, hanem a zoldos condottierinek semmi állami törvény és semmi társadalmi erkölcs által nem feszélyezett hivatását magának ismeri. Neki a legtermészetesebb dolog, hogy az alkotmányosság első törvénye, a népakart nyilvánítása, a választói joggyakorlat értékeléni tétessék. Neki a legtermészetesebb dolog, hogy a választás valódi eredményét a hivatalos közegek öntudatos esküszegéssel meghamisítsák! Ő egyenes tekintélyének megrontását, az adminisztráció megbéniátását látá abban, ha az elkövetett hamisítás jóvátételnék s a megsértett jog érvénye elismertetnék! És az a főispán, ki jogfosztást, hamisítást, esküszegést megengedhet dolgoknak tart azért, hogy gr. Széchenyi miniszter ur képviselői mandátumot nyerjen, a ki a hivatalos erők minden nemét és a megvesztegetés korlátlan mérveit tartja alkalmazhatóknak, csakhogy a hatalom érdeke kielégítést nyerjen, nem-e méltó joggal kivánhatja, hogy a választás törvényes eredménye, melyet annyi erők és annyi vesztegetés ellenében kivinni sikerült, el ne ismertessék, mert az ily elismerés az ő eddig megszerzett erkölcsi hatalmának lerontása és az ellenzék terrorizmus feledése volna. Ime az erkölcsi hatalom természete egyfelől, a terrorizmus nyilvánulása másfelől, Magyarország mai kormányrendszerében. Erkölcsi befolyásnak nevezik a jogtörést, a korrupciót és a hivatalos hatalommal való visszaélést, terrorizmusnak nevezik azt az ellenállást, melyet az üldözött vélemény a törvény fegyvereivel megkísérteni merészel.

Nos, a főispán föllebbvalójához irt és tudnia is kellett, hogy csak ama tartozást teljesíti, mely reá bízva lett. Ország bárohoz volt ezimzeve e level, Tisza Kálmánhoz volt intéve. Tallián azt tette, a mit az ő helyzetében minden más főispánnak ép úgy teljesítenie kellett, hogy állására alkalmatlannak ne tartassék. A főispánok skrupulus nélkül alkalmazták a jogfosztó erőszakot és a törvénytört vesztegetést és ugyanakkor Tisza Kálmán kenetes ajkkal hirdette a választások szabadságát, a kormány szigorú fellépését a törvények megtartása telett. A főispánok alázatos jelentésekben tudatták, az erők és hamisítás dicső sikerét és Tisza Kálmán kezérszólóval hirdethette, hogy a nemzet nagy többségének szabad nyilat

TÁRCZA.

Emléksorok.

I. Rejtély a szív, ha ébredése első Hajnalutizénél lágy mámorba dől, S nem tárja fel a leplezett jövendő, Mi fáj, mi hat mélyebben mint a tör...?
II. Rejtély a szív, ha lázas szenvedélye Egy élet üdvét zúzza, tépi szét, Es, boldogságot többé nem remélve, Ohajtja már a nyirkos síri éjt...
Messe bár — nem fényben gazdagon: Dús a lélek, mely mással rokon — Tudva mégis, csöndes az a jó, S tünődés közt fut a gyors idő, Van, kinek — mez-áhes lepkéket — Vágyó lelke bízva száll felénk: Szerelmeinek boldog álma ez.
Látva mindig, kit szívünk szeret, S hord miatta sajtó, mely sebet; S bár, ha ránk egy pillantása száll: Melegítőbb, mint a napsgár, S titkon érte hív könnyünk omol: Lelke, mint az ősi táj, komor: Szerelmeinek vérző kintja ez.

Két gyermek története.

Ebbszélés, írta: Sz. A. (Folytatás.)
Legvégül maradt Laczikának, Gergely bácsi egyetlen fiának a bemutatása. Laczika

csak alig néhány évvel volt idősebb Mártánál és az ötödik gimnáziumba járt.

Mikor a gyermekek először látták egymást, elpirultak, s oly zavarba jöttek, hogy valamit tenniük kell. Ösztönszerűleg, egyszerre nyujtottak egymásnak kezét. Mikor azonban azt hallották, hogy Gergely bácsi nem elégszik ezzel meg, hanem azt kívánja, hogy megcsókolják egymást — akkor aztán egész kétségbe estek. Talán inkább a vízbe fojtották volna magukat, csakhogy azt kikerülhessék. De nem lehetett. A csókolózásnak meg kellett történnie, pedig Rellike kissasszony pártjukat fogta s ellenzete a csókot, mint nem egészen illendő dolgot.

Tehát megcsókolták egymást, olyan féltéken, olyan gyengéden, mint azt csak két gyermek teheti, kikkel e pillanatban egy titkos, belső előérzet sejtieni engedte, hogy valamikor igen sok közül lesz egymáshoz.
A csók után mindketten megelégedetteknek érezték magukat — de a világrét sem mertek egymásra nézni. Laczinak hirtelen a szoba job sarkában, a szekrény mögött akadt dolga. Mártha pedig erősen igyekezett a bal sarok felé.

Néhány nap múlva Tamás apónak vissza kellett utazni. A busus igen érzékeny volt és a köny mindkét részről bőven folyt.
Mártha ezután még rettenetesebbnek találta sorását.
Az étel nem ízlett, a város nem tetszett — szóval elégedetlen volt mindennel, ha csak szerét tehetete, visszavonult valamely zugban és sirt.
A jó emberek iparkodtak őt vigasztalni.
A jó emberek iparkodtak őt vigasztalni. Teréz náni folyton kedvencz ételéről kérdezősködött. Gergely bácsi megírte, hogy olyan cipőket készít számára, melyet még a király-asszony sem hordott soha. Rellike kissasszony pedig vállalkozott, hogy majd

szép meséket olvas fel neki, miken zölközhaték és mulathat.

Mindennek azonban csak az lett a következménye, hogy Mártha még jobban titkolta ellöttük könyeit, s titokban még többet sirt.
Szerencsére megkezdődtek az iskolák. És az iskola nagy jótémény.
Mindazok, kiket a sors kora ifjúságukban elvitt a szülei háztól s idegenek közé sodort, hol sohasem találhatták fel többé azt a meleg, önfeláldozó szeretetet, melyet a szülei házból élveztek: azok tudni fogják, hogy az iskolabárárs nyagban enyhítette fájdalmukat. Az iskola szórakoztat, elfoglalja a gyermek lelkét és megköti fantáziáját, mely a téletlenségben oly élénk színekkel tudja maga elé festeni az otthon eltöltött kedves napokat.

Az első napon Laezi vezette őt az iskolába.
Utközben nem szóltak semmit, csak mentek egymás mellett szólanul, hallgatagon.
A leánykára az első előadás nagy hatást gyakorolt. Megkedvelte az iskolát. S a tanítót, aki oly sok szépet tudott elmesélni, mindjárt megszerette.
Mikor vége volt az előadásnak, a kapuban már várakozott rá Laezi, hogy haza kísérje.
Ismét mentek hát egymás mellett. Eleinte szólanul, később azonban Mártha megtörte a csendet.
— Ugy-e hogy nem rossz emberek a tanítók? — kérde.
Laczinak csak ez kellett, hogy kiöntesse búsuját a tanárok egész gyűlölt fázatán.
Egész lelkesedéssel kezdett beszélni: — Neme? ... Dehogynem! ... Rettenetes rossz emberek: ... Mind egytől egyik! ... Mind többet kívánna, mint a

mennyit az ember tehet! ... Aztán gyölköl a gyerekeket! ... bezárják! ...

— Bezárják? — kérde csodálkozva Mártha.
— Be bizony! ... ebédre! ... Aztán ehét az ember tintalevest, meg papirgombócot.
Márthára olyan rosszul hatottak e szavak. Csakhogy sirva nem fakadt.
Laezi észrevette arcán a bánatot, mit megmondolatlan szavai okoztak, s belátta, hogy bakot lött. Jóvá akarta tenni hibáját.
— De csak a fink tanítói ilyen rosszak — folytató — a leányoké nem! ... Oh, azok egészen más emberek! ... Jök és kedvesek!
Mártha arca felderült.
Tehát nem csaltakozott az ő tanítójában. Az jó ember, s szeretni fogja őt, mint a hogy mondtá.

S ettől kezdve így folytak a napok.
A gyermekek együtt jártak iskolába s otthon együtt tanulták leckéiket. A közös foglalkozás, a közös örömmek és aggodalmak közelebb hozták őket egymáshoz.
Már nem idegenkedtek egymástól. Már szerették egymás társaságát. Gergely bácsi örült ennek legjobban. Neki Mártha határozott kedvence volt, a mit nem is titkolt.
Márthával különben mindenki jól bánt. Gyakran még Rellike asszony is megfélekezett vele szemben az etyette hideg szabályairól. Gyakran magához hívta őt, mesélt neki; s ha ilyenkor a kisleány bámoló, naiv arczokájára tekintett, nem állhatta meg, hogy meg ne csókolja őt. Forró, sziv-ből —nem úgy mint azt az etiquette előírja.
A kis lány lassanként egészen beleszeretett környezetébe, s csak akkor könnyezett, ha Tamás apára gondolt, ki most egyedül van otthon és nincs senkije.

Egy vasárnap nap reggelén váratlan öröm érte Mártát.

Tamás apó jött be s kijelentette, hogy a gyermekeket nyomban magával viszi ki az erdőbe. Had ugrálják egyszer ki magukat.
Mártha nem tudott hová lenni örömben. Lacziboz futott s már messziről kiáltotta: — Készülj! Készülj! ... Itt van az apa! ... Kivisz minket az erdőbe ... Meglátjuk az én otthonomat! ... Oh, meglásd, hogy tetszen fog nekik is! ...
S néhány pilanat malva már fenn ültek a kocsin.

Utközben aztán, amint kiértek a városból. Mártha folyton motogatta Laczinak a környék nevezetességeit.
— Nézd csak! ... Ez a kanyargó patak Itt ered valahol s keresztül fut a mi kertünkön is ... De ott már szélesebb! ... Olyan szép tiszta vize van! ...
Mikor a mezőre értek ki, így szóló: — Ugye szép az igazi mező? Oh de nem olyan szép mint a mi erdőnk körül! ... Ott több a virág! ... S jobb az illat! ... Majd meglátod! ... Majd meglátod! ...
Ha az ut szelén egy fát látták, Mártha mindjárt beszélni kezdett: — Ugy-e nagy fa? ... De mi ez a mi fánkhoz! ... bokor csak! ... Valóságos kis bokor! ... Majd a mi erdőnkben látás nagy fákat! ... Törzsük olyan, hogy két ember sem éri keresztül, s körül van fonva virágzó folyodárokkal! ... Koronájuk majdnem az ég ér! ...
Laezi pedig hűségesen megbámult mindent és hallgatott.
Mikor aztán a láthatólag feltűntek az erdő környékén, Mártha learkat ugrani a kocsirol: — Jer Laezi, ugorjunk le és szaladjunk! A kocsi nagyon lassan megy!

kozása ismét bizalmat nyilvánított politikája irányában. Ilyenek a te főispánjaid, oh Magyarország, és ilyenek a te minisztereid.

Neveljünk iparosokat.

Trefort Ágoston közoktatásügyi miniszter nyílt levelet intézett a „Budapesti Szemle” szerkesztőjéhez, melyben utal ama sajnós jelenségre, hogy nálunk mindenki igyekszik iskolázni fiait s nem nevel beelőlk iparosokat, miből káros következmény származnak s közgazdasági életünk nem fejlődik.

A tanulságos levél, mely megszívlelendő tanácsokat tartalmaz, egész terjedelmében a következőleg hangzik: „Minden tanév kezdete alkalmával szolgál nekem arra, hogy a magyar társadalmi életre vonatkozólag néhány, mindig egyenlően megújuló, észleletet tegyek. Ez észleletek egyike: az előszereket a gimnáziumi oktatás iránt.

Ha ez előszereket a tudomány iránti szeretet tükröznék vissza, öröndetes jelenségnek kellene azt tartanom. Amde látom, hogy a jelenségnek valódi alapja nem ez előszereket, hanem a kézimunka lenézéseben, hogy úgy mondjam megvetésében áll.

A kézimunka pedig nem csak hogy a társadalomnak okvetlenül szükséges, hanem az egyént is becsüléshoz, vagyonszhoz juttatja. Ehhez járul, hogy e munka az ész közremunkálkódó tevékenysége nélkül el sem képzelhető. Vajon a könyvkötő, az órás, az asztalos munkássága nem jár-e legalább is annyi szellemi tevékenységgel, mint azon alárendelt hivatalnoké, a ki naphosszat de papíron ad chartam másol vagy bizonyos szemek szerint papírossal rendez? Vajon nem lehet-e az, a ki foglalkozására kézműves, észjárására és modorára nézve művelt ember?

Társadalmunk, úgy látszik, azt tartja, hogy nem. És e ferde fölfogás, vagy álszűgyen okozza azt, hogy szegény szülőknek gyermekei, a kiknek a tanuláshoz sem tehetségek, sem pedig kedvök nincsen, kénytelenek — saját szerencsétlenségükre az állam és a társadalom kárára — az ugynevezett iskolázott pályákra lépni.

Ez, valamint az ezzel azonos alapon nyugvó hajlam, szokás vagy erkölcsnek közgazdasági életünkben sok káros következményét láthatjuk.

Ha a művelt külföldet szemléljük, mindenütt nagy iparos, kereskedő- és bankházakat találunk, a melyeket egymásra következő nemzedékek tartották munkájukra, — az egyes családok és a társadalom hasznára — valódi hatalmakká fejlesztett.

Nálunk ily példák alig léteznek. A legtöbb iparos és kereskedő a kezdet nehézségeivel küzdve, hogy úgy mondjam az ABC-nél kénytelen üzletét megkezdeni. Főképp ezért vagyunk annyira elmaradva a versenyverszés terén. Ez új iparos és kereskedő családainknak rendes sorsa, hogy mielőtt házuk nagygyá fejlődött volna, már első ivadékaik újabb idegen körbe lépnek át. Ott aztán elsatnyulnak, tonkre mennek, proletárokká lesznek.

A betegségek megvan. A kérdés: hogyan lehetne azt orvosolni? Nézetem szerint főleg három uton. Az iskola, az irodalom, továbbá társadalmunk szemléletének javítása útján. Az iskola e tekintetben két irányban hathat. Az egyik hatást szakiskoláktól, a másik hatást pedig az olyan oktatástól lehet várni, a mely a gyermeket nemcsak tanítani, hanem nevelni és benne helyes gyakorlati fogalmakat ébresztetni igyekszik. Ez utóbbi mozzanatban van oka annak, hogy én a

középszkolákban és különösen a gimnáziumokban az egészség- és közgazdaságtannak tanítását szükségesnek tartom.

Az irodalom, a hol olvasnak, hatalom. Údvót vagy veszt hozó a szerint, a mint jó vagy rossz az irodalom. Ha benne, s különösen a regényben, hőskölként csakis előkelő korhelyek szerepelnek, a képelem — a mely az emberi életben oly nagy szerepet játszik — elhárít az emberrel, hogy érdeklődésre, rokonszorra és tiszteletre csakis az számíthat a ki nem dolgozik.

Nagyon üdvös volna társadalmunknak, ha tanulmány tárgyává tenné az angol gyakorlatot viszonyait, a hol nincs igazai határvonal a kézi és szellemi munkának járó tisztesség között. Különböznék már Észak-Amerika, Franklín és Lincoln példája is elég tanúságot nyújthatna e tekintetben.

Nos végre, a mi társasági életünk szellemét illeti: mindenk előtt arra volna szükségünk, hogy — legyen társasági életünk. De e tekintetben nem tudunk előre menni. Nem tudjuk kivívni, hogy értékesítsünk a humanitást, az elgoulatlanlanság és a társasági egyenlőség tudatának érvényre emelése a jó, tónusozó tartozzék, hogy a kereskedelem és ipar terén szerzett érdem megbecsültessek. Előbbelőlünk nem nyujtunk példát, a mely szerint az alsóbbrendű igazodnának. Ha az az inas látja, hogy ura nem nézi le, de megbesúli az iparost és kereskedőt: az urasági ispán sem tartaná lealazónak, ha fia mesterséget tanul és kezével keresi mindennapi kenyerét.

Ídeje volna, hogy ne csak a nagy politikával foglalkozzunk, hanem az ilyes gyakorlati érdekekre is kiterjesszük figyelmünket. Nehogy tért hódítson azon nézet, mely szerint Magyarországon a gyakorlati ész kihalt és hogy nekünk csak a politika iránt van érzékünk. Budapest, szept. 13. 1887. Trefort Ágoston.

Az 1888-ik évi pécsi általános mű-, ipar-, termény- és állatkiállítás rendezési szabályzata.

1) Az 1888-ik évi pécsi általános ipar-, termény- és állatkiállítás Pécs és Baranya-megye s. kir. város törvényhatóságának pártfogása alatt Pécsért a városi tornateret, az azon levő középületeket (a gyermekertői helyiségekben, a szinkörben), és a még építendő kiállítási oszrakokban tartatik meg. — (Egészben 12.600 m² méter nagyságú terület bocsátatik rendelkezésre.)

2) A kiállítás 1888. évi augusztus hó 12-től számított 4 héten át vagyis 1888. szept. hó 9-ig tart. Az egyes időszak kiállítások ideje külön szabályzatok által határozatik meg.

3) Kiállíthatók: a) Baranyamegyéből minden mezőgazdasági, borszási, erdeszeti, bányászati és egyéb őstermelési termény, valamint állatok.

b) Külföldről az a) pont alatt felsorolt termények csak annyiban, a mennyiben azok Magyarországon csak igen gyérűen vagy éppen nem fordulnak elő.

c) Kézmű- és gyáripáreztikkek Baranya-, Somogy- és Tolnamegyék, vagyis a pécsi kereskedelmi és iparkamara egész területéről. d) Magyarországon egyéb megyéiből olyan ipareztikkek, melyek az 1881. évi XLIV. t. cz. alapján állami kedvezményekben részesülő gyárakban állítottak elő.

e) A Királyhágón túl levő megyékből a fonó-, szövő- és bór ipareztikkek.

f) Házipari czikkék Magyarországon minden vidékéről.

g) Új találmány ipareztikkek, új szerkeztű ipari munkagépek és szárszámok Magyarországon minden vidékéről és a külföldről.

h) Művészeti és régészeti tárgyak Magyarországon egész területéről.

i) Pécs-Baranya tanügyi állapotát feltüntető tárgyak.

4. A kiállítás rendezése czéljából egy végrehajtó bizottság alakul, melynek tagjai az előkészítő bizottság által egybehívott

érdekeltség s illetve kiállítási nagy bizottság ülésén Pécs s. kir. város és Baranyamegye törvényhatósága, a pécsi kereskedelmi és iparkamara, a baranyamegyei gazdasági egyesület, a pécs-baranyai kereszögylet, az ipartestület, a pécsi szállóságok és a pécsi borkereskedők egylete tagjai köréből választatnak.

A végrehajtó bizottság irodája 1888. évi június hó 1-ig a pécsi ker. és iparkamara helyiségében (Király-utca) a kölcsönsegélyző egylet háza, I. em.) van, a mondott időn túl pedig a kiállítási területen levő tornacsarnokban.

A kiállításra vonatkozó levelezések „a pécsi kiállítás végrehajtó bizottságához” intézendők.

Kiállítók által a kiállítási bizottsághoz intézett levelek a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszterium 1887. évi engedélye alapján portómentesen adhatók fel, szükséges azonban, hogy a feladók a levélbontók czimoldalának felső részére saját nevéket és lakóhelyüket, az alsó balsarkokra pedig e záradékokat, az 1888. évi pécsi kiállítás ügyében, portómentesen kiírják.

5. A kiállítási tárgyak az alább felsorolt csoportba osztatnak be.

Rendezetnek ezen kívül időleges kiállítások is, és pedig:

- a) szarvasmarha, juh-, sertés- és kecskekiállítás,
b) szőlő-, gyümölcs- és konyhakertészeti kiállítás,
c) lókiállítás (állami lódíjazással egybekötve),
d) tehénészeti termékek kiállítása,
e) borvásár,
f) méhészeti kiállítás,
g) baromfi és kutyakiállítás,
h) a pécsi iparostanonczok munkakiállítása.

6. A kiállítási bejelentések a végrehajtó bizottsághoz intézendők és pedig 1887. évi december hó 15-ig.

A bejelentési ív minden rovata pontosan töltendő ki. A bejelentési ívek díjtalanul küldetnek meg a kiállítónak.

A bejelentési ívek két példányban töltendő ki és küldendők be.

Azon kiállító, a kik több mint egy csoportban akarnak kiállítani, minden csoportot illetőleg külön bejelentet ívet (és ugyanez 2 példányban) tartoznak beküldeni. Ez esetben a „Jegyzet” rovatban megemlítendő, hogy az illető több és milyen csoportba jelentet meg tárgyakat.

A bejelentési határidőn túli bejelentett tárgyak elfogadása iránt, a mennyiben a tér engedi, a végrehajtó bizottság esetől esetre határoz.

7. Minden kiállító a bejelentett tárgy elfogadásáról a bejelentett ív második példányának visszaküldésével elfogadást igazolványt nyer, melyben a csoport és osztálysám és a biztosított terület térfogata feltüntetve leendő.

8. A kellő időben bejelentett és elfogadott tárgyak legkésőbb 1888. évi július hó 15-ig bérmentve küldendők be a kiállítási végrehajtó bizottsághoz.

9. A kiállítók térdíj fejében fizetnek: I. a) a közpén levő térség minden m² méter után 4 frt.

b) fal mellett egy folyó méterért 1 1/2 m. magasságig 2 frt.

c) ugyanaz 1 1/2 méternél magasab, a 2 frtm. felül még 1 frt.

II. Folyósoknál 1 folyó méter után: a) 1 1/2 méter magasságig 1 frt.

b) ennél magasabb, még 50 kr.

III. A felfedett épületekben m² méter 2 frt.

IV. A szabad téren m² méter 1 frt.

V. A kiállítók által felállítandó külön pavilonok által elfoglalt tér minden m² m. után 2 frt.

(A pavilonok tervrajza a bejelentési ívhez csatolandó.)

Egy méter töredéke egész méternek számítatik.

Asztalokat a bizottság díj nélkül ad hangosan szokni, jajveszkelni ne kezdjenek.

Az őreg aztán csakhamar ajkának sem lett ura. Szempillái lecsukódtak, állkapcsaja lehanyatlott: egy hosszú sóhaj — és vége volt.

Mártha csaknem, mint egy örült vetette magát az ágyra. Nem akarta hinni, hogy atyja meghalt. A rohamosan hideglő tetemek azonban észre térítettek.

A mely fájdalom által lesújtva, könny áztatta arcát kendőjébe rejte, a kétségbeesés tompa hangján kiáltott fel: — Meghalt! . . . Meghalt! . . . Most már hát nincs senkim . . . Epen senkim! . . .

E pillanatban Laci, ki eddig is háttérbe állott, átvezérelt, igazán azt a fájdalmat, mit kedvese érez, egy lépést tett előre, kezével gyengéden megérintette Mártha vállát, halk hangon így szólott: — Hát én rólam megfeledekzel? . . .

Szavainak varázshatása volt. A lányka visszafordult, levette a kendőt szeméről, egy pillanatra rá nézett az előtte álló férfire, aztán hangosan zokogva, szólanul borult a keblére.

Csakhogy a fájdalom könyei közé most már a boldogságnak is vegyült néhány könye.

S Laci átfogta őt karjaival. Szerelmeiről ismét nem szolt egyikük sem. Pedig most már tudták, hogy szeretik egymást, azzal az igaz, örök szerelmeiről, mely egyszer perzseli csak meg a szívet, egyszer — de mindenkorra.

Az őregot azután megsiratták s eltemették.

Aztán visszatértek a városba, magukkal vive két emléket: az áldott jó őregét és — szerelmüket.

(Folytatása következik.)

Kivánatra a kiállító terhére külön állványok és szekrények is készíttetnek.

11. A végrehajtó bizottság törekedni fog, hogy a kiállítandó tárgyak szállítására nézve az illető vasúti társaságtól szállítási kedvezményt nyerjen. Az eredményről a kiállítók külön hirdetmény által értesíttetnek.

12. A beküldött tárgyak, ha azok átvétele iránt a kiállító külön nem intézkedett volna, a végrehajtó által fognak a kiállító költségére és veszélyére átvétetni.

13. A bérmentve beküldendő kiállítási tárgyak czimzése és jelzése nézve vonatkozó utasítások kellő időben közölletnek a kiállítónak.

A vasúti állomástól e tárgyak be- és visszazállítását illetőleg a végrehajtó bizottság intézkedni fog, hogy az egy szerződött szállító által a lehető legutányossabban eszközöltessek, miről a kiállítók majd értesíttetnek.

14. A kiállítási tárgyakat a kiállítás köteles elhelyezni és rendezni, ha ezt azonban nem tehetné, akkor arról a rendezés és elhelyezés körül netán felmerülő költségek megtérítése mellett a végrehajtó bizottság gondoskodik.

Ha a kiállítók kiállítási tárgyaik körül külön díszítést, vagy azoknak czimtablakkal s egyéb jelvényekkel való ellátását kívánják, azt a végrehajtó bizottság is eszközözi a költségek megtérítése mellett.

15. A ládák és egyéb csomagolási eszközök elhelyezéséről a bizottsághoz képest a végrehajtó bizottság gondoskodik.

16. A térdjárnak első fele a bejelentés elfogadását igazoló bejelentési ív visszaküldéséig, illetve átvétele alkalmával felfűzendő be, ellenkező esetben a végrehajtó bizottság az igénybe vett térről szabadon rendelkezik. A térdjárnak második fele a kiállítandó tárgyak beküldésére kitűzött időre fizetendő be.

17. A kiállítónak jogukban áll kiállítási tárgyaiknál czégek vagy nevek után azon segédmunkásai neveit feljegyezni, kik a kiállított tárgyak készítésénél különös érdemeket szereztek.

18. Minden kiállítónak joga van külön képviselőt tartani. Egyébíránt a kiállítás minden mozzanatáról a baranya-, somogy-, tolnamegyei, valamint a budapesti hírlapok gyors és hiteles tudósításokat fognak hozni.

19. A kiállított tárgyak csoportok szerinti szakfőnökök alakítandó bíráló bizottságok által bíraltatnak meg és a jeles készítmények kiállítói kitüntetésben részesülnek. A kitüntetések természeté és száma a kiállítási nagy bizottság által állapítatik meg.

20. A kiállítási tárgyak tisztántartása a kiállítók kötelessége és rendszerint a látogatási idő kezdete előtt eszközözendő: kívánatra és szükség esetében azonban arról a végrehajtó bizottság is gondoskodik ese kely díjazásért.

21. A kiállítási tárgyak tűzkr ellen való biztosítását a kiállító kívánására és terhére a végrehajtó bizottság eszközözi.

22. A kiállítási tárgyak feletti felügyeletről és őrködésről a végrehajtó bizottság elégséges számu alkalmas egyének alkalmazása által gondoskodik.

23. Valamely kiállított tárgyat a kiállítás tartama alatt elvinni csak a végrehajtó bizottság engedélyével szabad, kivéve azokat, melyek ugyanolyanokkal azonnal pótolatnak.

24. A kiállított tárgyaknak eladási árakkal való meg- vagy meg nem jelölése a kiállítók tetszésére bízatik. A végrehajtó bizottság — a hol kívánatik — elvállalja a kiállított tárgyak eladását és megrendelések közvetítését a bevett eladási ár s illetve a megrendelés összegből 5% nyi jutalék felszámítása mellett.

25. A kiállítási telepen belül a kiállított tárgyak mellett való állandó kizieladás csak a forgalomhoz mért s a végrehajtó bizottság által esetről esetre megállapítandó pánalsis bér fizetése mellett engedélyezetik.

26. A kiállítók alkalmazottaikért és

munkásaikért a kiállítás területén minden irányban felelősek.

27. A kiállítók — leszámolván a végrehajtó bizottsággal — tartoznak kiállítási tárgyaik eltávolításáról a kiállítás bezárásától számított 8 nap alatt gondoskodni. Olyan kiállítási tárgyak, melyeknek elszállításáról a kiállítók nem intézkednek, az elszállítási költségek utánvétele mellett küldetnek meg az illető kiállítónak.

28. Minden kiállító a saját személyére, helyetteseire és alkalmazottaira nézve a bejelentési ív aláírásával elfogadja a fenti határozatokat és kötelezi magát minden további a végrehajtó bizottság által felállítandó szabályok és a kiállítási hivatalos közegek rendelkezéseinek megtartására.

Csoport-beosztás.

I. Csoport.

Mezőgazdaság. Élelemre szolgáló növények, gyógy- növények és ezek magvai. Dohány és egyéb narkotikus növények s ezek magvai. Rostos növények, ezek rostjai, és magvai (kender, len stb.)

Mezőgazdasági keresk. és iparnövények (repeze, napraforgó, cukorrépa, komló, mályva, ánizs, köménymag, szappangyökér, burgonya, katány, mustármag stb. stb.)

Takarmánynövények és ezek magvai, (bevereml, savanyított, sajított takarmány stb.)

Egyéb takarmányszerek, (gyári hulladékok, olajpogácsák, mesterségesen összeállított takarmányok stb.)

Trágyaszerek, (ásványtrágyák különböző neveli, compost-félék.) Mezőgazdasági eszközök, gazdasági épületek, gazdasági berendezések rajzai, mintái, leírásai.

Mezőgazdasági szakoktatás, szakirodalom.

II. Csoport.

Kertészet, szőlőszet.

Virágok és dísznövények — szabadban, kültületes és edényekben tenyésztve, szárított növények és virágok, magvak, kertészeti eszközök stb.

Fris és aszalt gyümölcsök, gyümölcs- és konyhakertészeti eszközök.

Kerti tervek s a kertészet tárgyaiak rajzai és mintái.

Szőllőmívelési eszközök és anyagok, szőlőmívelési módok természetben, mintákban vagy rajzokban, szőlőszőlési és csomagolási eszközök, phylloxeraügyi eszközök, anyagok és szerek.

Szakirodalmi termékek.

III. Csoport.

Élő állatok.

(Időleges kiállításokban, külön szabályzat szerint.)

Ló, szarvasmarha, házimal, juh, kecske, sertés, baromfi, kutyák, stb.

IV. Csoport.

Állati termények.

Állati termények nyers állapotban (bőrök, tollak, serték, tojások, gyapjú, zsíradékok, szalonna stb.) Tejgazdasági termékek és készületek. Selyemtenyésztés. Méhészet. Haltenyésztés.

V. Csoport.

Erdészet.

Erdőtermények és erdeszeti iparkészítmények, erdőmívelési eszközök, erdei fának és ezek mutatóványai, erdőműszaki munkalátok az erdőgazdaság összes melléktermékei, fél gyártmányok, iparfa, faszén. Erdészeti nevezetességek és különlegességek. Vadászati eszközök, vadak kitömött állapotban, agancsok stb. Szakirodalom.

VI. Csoport.

Bányászat és kohászat.

Ásvány, égyényanyagok (szén, tufa stb.) érczék, fémek, egyéb ásványok, kő, cement és egyéb építőanyagok, bányászati és kohászati eszközök, készületek, minták és rajzok.

VII. Csoport.

Vegyészeti ipar.

A vegyészeti ipar termékei általában (gyógyszerészeti anyagok és készítmények, festékek, világítási anyagok, illatszerek, ényv, fémnyáz, gyúrak, mintákban), keményítő, olajok, szikviz, stb.) ásványvizek.

VIII. Csoport.

Eleimi szerek, mint ipareztikkek.

A liszt és malomipar termékei. Czukor, candid, czukorszati és mézesbásos czikkék, konzervek és kivonatok, szalámi, kolbász, sódar stb.; élesztő, kávépótolmányok, tézsanémiék, mustár, szárított és füstölt hal stb.

(Folyt. köv.)

A pécsi kereskedelmi és iparkamarának

f. évi október 6-iki közgyűlése. Kamarai elnök Ráth Máttyás jelenti, miszerint a múlt közgyűléstől nyert megbízás értelmében megtette a kellő intézkedéseket arra nézve, hogy a kamara területén levő üzletekben vasúti szállító levelei az illető felek kívánataira egy alkalmas szakember által átvizsgáltassanak, ki által is az esetleges túlfizetések visszatérítése közvetítési fog.

A csomagokban árult czikkék mennyiség-tartalmának helyes megjelöléséről szóló törvényjavaslatra a kamara a következő észrevételeket tette: terjesztessék ki a törvényben csak a csomagokban, hanem a kötegekben és végekben árulni szokott czikkékre is, továbbá — mint az Németország majdnem minden tartományában elrendeltetett — kötelező legyen a mennyiség tartalom megjelölése a kereskedésekben előforduló dugaszolt, pecsételt, vignetttal ellátott szeszes italokkal, olajjal stb. töltött palackoknál is; a csomagok mindig a benforgalt netto mennyiség megjelölésével látandók el; tekintve, hogy a beragasztott és vignetttartó csomagoknál a kereskedő nem tudja és nem is tudhatja, hogy az azokon feljegyzett

Csarnok.

Nem várt jutalom.

Tóni szerencsésen átesett az annyira rettegett érettségi vizsgálaton. A szünidő alatt a nyolc év furdalmait iparkodta kipihenni, a melynek eltelte után hassonnevű atyja, ki egy kis városban nótárius volt, a fővárosba küldte tanulmányainak folytatása végett.

Életének legfőbb vágyát vélte elérni, midőn a fővárosban az egyetem jogi karába iratkozhatott. Itt csakhamar számos ismerősre talált, a kikkel azonban vajmi keveset érintkezett, s ha tehetne kerülte őket.

A hosszú teli éteket legtöbbször egyik kebel barátjánál töltötte, kinek egy ritka szépségű nővére volt. Az ifjú leányt Editnek hívták. Szép átlású finom arcán az úde ifjuság rózsáinyltak, karcsu sugarú termete igazi ózshangzásban volt gyönyörű arczával, mely azután egész valójának bájt, ellenállhatatlanságot kölcsönzött. Nem esoda tehát, hogyha Tóni szívének könnyen lángra lobbanó tüze feléledt.

Edidet szerette, a mit nem is késett neki megvallani. A leányka sem maradt hideg, kész volt e nemes érzelem viszonzására. A természet tavaszával megjött szerelmük tavasza is!

Edit nagyon szerette a virágot, de leginkább az ibolyát, a szép idők hírnökét. Ezért az ifjú egy ibolya csokrot vett neki. Edit mindennap, midőn Tóni a friss csokrot átadta, visszaadta az előtte való napon kapottat a mit kebléből vont elő.

Ez volt a felelet Tóni azon kérdésére: Edit szeretsz-e? Hetek és hónapokig tartottak az érzelmek e szelid és fonséges cseréje.

De ez nem elégítette ki az ábrándos ifjút, ki epedt, könyörgött azért a másik választért, melyet nem lehet kimondani, de hallani igen: az első csokért.

Edit ezt megtagadta tőle, és ezért volt még boldogsága közepette is szomorú. Oh! ha az az ibolya elmondhatta volna, hogy mennyit töndök az ifjú azon: vajjon miért illi az annyira áhított esak inkább a virágot, mint őt? És ha el tudta volna mondani azt a titkos vallomást, melyet az ábrándok országába kalandozva rebegett a virághoz, akkor talán szerelmének tárgya meghallgatta volna.

Azonban a virág néma maradt, és az ifjú hiába törekedett a visszakapott virágról leolvasni, hogy vajjon miért? Minden mellett szerette őt. Egy gyönyörű tavasz vasárnapon, mely éppen a hó utolsó napjára eset, az ifjunak tiz krajczárjánál több nem volt, az ibolyára volt szánva. Indult Edihez, hogy őt a templomba kísérje, utjában gondolataiba merülve egészen megfeledkezett az ibolya-csokorról, már pedig közel ért azon házhoz, melyben Editék laktak.

Készült vissza lépni, midőn tekintetén a tulso oldalon lévő házak egyikére vetette, hol a kapuba balra egy virágáros leányt, jobbra pedig egy koldusszonyt pillantott meg, ki karján gyermekével alamizsnárt esengett. Szorongó szívvel fordult el a koldusszonytól és az ibolya áruló leányhoz ment; kikeresett egy szép úde csokrot, de amint fizetni akar meg szólta a koldusszony: — Könyörüljenek rajtam és szegény gyermekemen!

Az ifjú visszatekintett, meghatotta az igazán számatalt keltő kép, melyet a koldusszony karján gyermekével és rongyokba öltözve mutatott. Szíve fájt, érezte, hogy tennie kell valamit. Némi habozás után a csokrot, mintha nem tetzenék visszatette a virágáros leány tányéjára, a csokor árát pedig a koldos asszonynak adta.

Most állt ment a szemben lévő házba, felment a lépcsőn és Editéknel becsengett. Az ajtó kinyílt, és szorongó szívvel Editet látta maga előtt, ki mint gyermek ugrott a nyakába és csókokkal halmozta el. Az ifjú midőn kérdozni akarta boldogságának okát, Edit befogta száját. — Ez legyen érte jutalmad

Ifj. Hegedűs István.

NAGY FERENCZ.

lapfajtadonos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ.

felelős szerkesztő.

főmunkatárs.

Hirdetések.

Egy derék, fiatal, keresztény kereskedő-ségéd,

ki a fűszer- és különlegesség-kereskedésben járta, s tud magyarul, németül és horvátul:

AZONNAL ALKALMAZHATÓ.

Ajánlatok fényképpel ellátva

Herre Antal-hoz

intézendők: E S Z É K, vár.

Házeldadás.

6-1 Pécssett a főczában egy emeletes ház, kerttel együtt, azonnal eladandó. — Czim a kiadóhivatalban megtudható.

10730 szám tkv. 1887.

Árverési-hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Búbies Zsigmond, mint hg Eszterházy hitbizományi végrehajthatónak, Zárth János, gerényesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 207 frt 12 kr. töké-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék a kir járásbírósg területén lévő gerényes községben fekvő, a gerényesi 346 sz. telek-jegyzőkönyvben, felvett 3¹/₂ telekre az árverést 1299 frt ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlan, az 1887 évi November hó 4 én délelőtt 10 óraker, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 129 frt 90 kr készpénzben, vagy 1881. IX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Pécssett, a kir törvényszék mint tknyvi hatóságnak az 1887 évi augusztus hó 31-ik napján.

Lukrits István, kir. törvényszéki bíró

10727 szám 887 tkv

Árverési-hirdetmény

A pécsi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Búbies Zsigmond, mint zárgadnok végrehajthatónak Hetessy Mihály gerényesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 52 frt 65 kr. töké-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járás-bírósg területén lévő Gerényes községben fekvő a Gerényesi 33 számú telek-jegyzőkönyvben felvett 1²/₄ telekek alperest illetett felére az árverést 702 frt ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887 évi November hó 3-ik délel. 10 óraker Gerényes község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 70 frt 20 kr. készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Pécssett, a kir törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak az 1887 évi július hó 31-ik napján.

Lukrits István, kir. törvényszéki bíró.

11861 szám tkv. 1887.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifjú Némethy József ügyvéd végrehajthatónak Burgits Gyula és neje Horváth Julianna pécsi végrehajtást szenvedő elleni 265 frt töké-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő: a Pécs városában fekvő a pécsi 1975. sz. tjkvben felvett 3010. hsz. 350. sz. házra az árverést 1950 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887. évi december hó 9 én Pécssett a kir. törvényszék telekkönyvi irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 195 frt 195 kr készpénzben, vagyis az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Pécssett, 1887. évi augusztus hó 26-ik napján.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Lukrits István, kir. törvényszéki bíró.

10563 sz., 1887.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kapos-Szekes községe végrehajthatónak Kraunfeld András és neje Hergert Erzsébet késedelmes vevők. Tékési lakosok elleni 763 frt — kr. töké követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék a sádsi kir. járásbírósg területén lévő Tékés községben fekvő a tékési 111 számú tjkvben felvett 1214 hsz. sz. malom felülépítményre, az árverést 1029 frt — kr. ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 17-ik napján délelőtt 10 óraker Tékés község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 102 frt 90 kr készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ábanjelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. sz. értelmében a bánatpénzben, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Pécssett, 1887 évi augusztus 13-ik napján a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Lukrits István, kir. törvényszéki bíró.

KÉPES CSALÁDI LAPOK tizedik évfolyamába lép. Egy évtized terjedt, heilap f. évi október hó 1-jevel. Egy évtized nagy idő meg az emberéletben is, de még nagyobb az a magyar szépirodalmi lap életében. A „Képes Családi Lapok” ez évtized alatt valóságos irodalmi kincsét szolgáltatott át a magyar és a külföldi irók társából, az olvasó közönségnek. És ez korántsem túlzott állítás, mert iróitól csak a kilencedik évfolyam, a mellékletek, divatképek számba se véve, 147 neves irótol 3 regényt s 242 kisebb szépirodalmi munkát s 107 neves művésztől 100 képet tartalmaz. Oly zsllemi kincs ez, amelyet annyiért se lehetne meg-zerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapoknak” az előfizetési ára — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyamában is a legelőkelőbb, legartalomszerűbb szépirodalmi lapja leand a magyar hírlapsírodalomnak s ép oly nemes és izsteltjes irányban szerkesztetik mint eddig, élénk és változatossg tekintetben azonban, túl lezza szárazulni az eddigi évfolyamokat, más szóval, oly szépirodalmi, mulattató és ismeretterjesztő olvasmányokkal látja el az olvasót, a melyek valóban művelők, izsteltjesítők, eszme és érzelem nevelők s minden szépirodalomban számot tesznek — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyama a szépirodalmi, társadalmi, ismeretterjesztő közleményeken kívül még két érdekes regennyel („A kinek nincs Istene”, „Húsgörgő húsgörgő”, kedveskedik olvasóknak. — „Nó a házban” című melléklete divatképpel együtt is jól tikkára lesz a háztartás s a divat terén holgyeinknek, miért is tiztelttel kerli boldogság házak holgyeinek hathatós támogatását s eddigi kilencz éves előfizetőinek pártfogását a „Képes Családi Lapok” szerkesztő és kiadóhivatala.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára: Egész évre: 6 frt. Félévre: 3 frt. Negyedévre: 1 frt. 50 kr. mely összeg Mehner Vilmos kiadóhivatalába (IV. ker., papnövelde-utca 8. sz. küldendő. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Eredeti chinai Karaván-Thea orosz fonatban csomagolva és ónozná nálam Árpád-utca 28. sz. kapható fontja 5-6 frt. Haberhauer József.

Veréb Jankó Előfizetési árak; egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1.50 kr. Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők: Pécs, János-utca 8. szám. Pécssett, 1887. Nyom. a Ramazetterféle nyomdában Koller Lípót.

Szives figyelmeztetésül! A t. cz. közönségnek szives tudomására hozom, hogy a város-háza sarkán volt BLAUHORN ANTAL-féle fűszer- és különlegesség-kereskedést, saját törvényszékieleg bejegyzett KÖSZL JÁNOS czég alatt átvettem. Midőn ezt a t. cz. közönség tudomására hozom, kijelentem, miszerint minden törekvésem oda fog irányulni, hogy t. vevőimet a legjobban kiszolgáljam. Pécssett, 1887. október 1-én. Tisztelettel KÖSZL JÁNOS.

Ad. 11267. sz. 1887.

Pályázati hirdetmény.

Melynél fogva alulírott részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a nagyméltóságú m. kir. belügyministerium f. é. 60040. sz./IV. a. kelt rendeletével jóváhagyott szabályrendelet szerint a

városi zálogház

legközelebb üzembe fog hozatni; a miért is a zálogház vezetésére hivatott állás betöltésére nézve ezennel pályázat iratik ki

Ezen állással 1000 frt évi fizetés, s ezen felül a tisztá nyereményből évenként 2%-ra terjedő jutalom díj jár, — s az alkalmazott tartozik legalább is 3000 frtot biztosítékképp készpénzben vagy ovadékképes papírban letenni

s összes vagyona erejéig felelősséggel tartozik a zálog üzlet törvény szerinti helyes, rendes és hü kezeléséért, — cselekvéséből, mulasztásából eredt károkért, úgy különösen azért is, hogy a zálogtárgyak eladási árából a kölcsön töké és kamatai biztosítja s fedezze legyenek.

Az alkalmazott városi nyugdíjra, vagy kegydíjra igényt nem tarthat, felhívatnak tehát azok, a kik ezen állásra vállalkozni kívánnak, s ily intézet vezetésére kellő számadási képzettséggel bírnak, hogy ez iránti kérvényüket vagyoni állásuk, eddigi magaviseletük, netáni alkalmazásuk, koruk és magyar állam polgárságukat igazoló bizonyítványokkal ellátva, — a mai alulírott naptól kezdve f. évi Oktober 20-ig kiterjesztett pályázati határidő alatt, benyujtsák.

A megkívántató biztosíték a város pénztáránál, a folyamodvány beadásakor letendő.

Pécssett, 1887. évi szeptember hó 30-án.

AIDINGER JANOS, kir. tan., polgármester.

Nagy-Florián utozai 24. számú ház kert nélkül 3.800 frtért szabad kőzből eladó. A magyar ipar elterjedését leginkább az bizonyítja, hogy oly elismert jószágú terméket képes létrehozni, mint a miyven a Lenck-kávé, mely illat és az alkarszerek kifogástalan minőségé tekintetében, föltünnyia az összes, eddig ismert kávépótlékokat nem drágább, mint a legjobb kulföldi pótlkávék. Lenck-kávé kapható minden fűszerkereskedésben s a hol még nem volna vagy a készlet elfogyott volna, a t. közönség kövélje t. j. e. mint MAGYAR GYÁRTMÁNYT. Nagyban: LENK S. pótkávégyára SÓPORNBAN. Minak ingyen és bérmentve

Van szerencsém a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint Gebauer Tivadar (volt Böhm C. F.) szigeti-országot 2. sz. Korona-épületben levő vegyes-kereskedést átvettem és azt saját nevem Ifj. RÉZBÁNYAY JÁNOS czég alatt fogom tovább vezetni.

Pécsi képes élcslap Megjelen számos csinos képpel. Politikával nem foglalkozik. A legegészségesebb humor tárháza itt-ott helyi-édek czélszásokkal. szerkeszti VÁRADY FERENCZ, hírlapíró.